

[Socialministeren]

børn, der bor hjemme, men som har accepteret, at hele familien behandles samlet på institutionen. Ét, men ikke afgørende, værktøj i denne behandling kan være anvendelse af videooptagelser af konkrete familiesituationer, som sammen med familierne bagefter er blevet gennemgået og analyseret for at afdække nogle problemstillinger og finde løsninger til at komme videre med.

En forudsætning herfor er selvfølgelig familiens egen accept, ellers har optagelserne intet formål, og andre måder må anvendes.

For mange familier har dette tilbud om behandling af hele familien betydet, enten at et barns ophold uden for hjemmet har kunnet undgås, eller at et ophold uden for hjemmet har kunnet forkortes.

Der er derfor i de nye regler om foranstaltninger for børn og unge, som trådte i kraft den 1. januar 1993, skabt hjemmel til en sådan form for familiebehandling, der altså altid vil bygge på et samtykke fra forældrene.

I situationer, hvor børn er døgnanbragt på institutionen, finder der selvfølgelig også en familiebehandling sted, men ofte er udgangspunktet anderledes, fordi familiernes motivation kan være forskellig, og især i de tilfælde, hvor anbringelsen er sket tvangsmæssigt, kan forældrenes holdning til anbringelsen være særdeles ambivalent. Men også i disse sager er det af den største betydning at få etableret et positivt samarbejde med forældrene.

Fra amtskommunen er det oplyst, at forsøgsordningen med dagbehandling på institutionen for længst er ophørt. Videooptagelserne fandt sted i samarbejde med de forældre, der deltog i denne dagbehandling. Video er aldrig brugt i tvangsanbringelsessager og aldrig ved besøg. Efter at dagbehandlingen er ophørt, anvendes video nu sjældent, men det kan forekomme som led i den ambulante virksomhed og da altid som hidtil kun med forældrenes accept. På grund af den usikkerhed om anvendelsen, som videoudstyret har skabt hos nogle forældre, besluttede man for over et år siden at tage videoudstyret ned. Det bliver derfor kun stillet op i de efterhånden sjældne tilfælde, hvor man altså enes med forældrene om, at det er en god måde at komme videre på i behandlingen.

Social- og sundhedsudvalget i Vestsjællands Amtskommune har løbende fulgt dette arbejde

gennem mere end et år, og også i forbindelse med de nye avisartikler har man indhentet en redegørelse fra institutionen. Men de konkrete sager, der omtales, er altså sager fra tiden, før videoudstyret blev pillet ned for ikke unødigt at skabe denne usikkerhed hos nogle forældre.

Med hensyn til den telefonaflytning og brevkontrol, som også nævnes i artiklen, skal jeg bemærke, at der før den 1. januar 1993 var fastsat bestemmelser herom i en bekendtgørelse fra Socialministeriet. Reglerne herom er nu indsat i bistandsloven med virkning fra den 1. januar 1993, og der er sket en styrkelse af retsgarantierne, idet beslutning om brev- og telefonkontrol skal træffes af børn og unge-udvalget, hvor en dommer er medlem og mødeleder. Den omtalte bestemmelse indebærer, at barnet eller den unge selv beslutter, om et ind- eller udgående brev eller en telefonsamtale skal kontrolleres. Åbning af udgående og indgående breve kan således kun finde sted med samtykke fra og i overværelse af barnet eller den unge. Kontrol af telefonsamtaler, som alene kan ske i form af medhør, kan kun finde sted med samtykke fra barnet eller den unge. Såfremt medhør finder sted, skal den person, med hvem telefonsamtalen føres, gøres opmærksom herpå. Ønsker barnet eller den unge ikke, at et indgående brev åbnes, skal dette uåbnet returneres til afsenderen med forklarende ledsagebrev. Ønsker barnet eller den unge ikke, at der sker medhør ved en udgående telefonsamtale, føres samtalen ikke. Kontrol med breve og andre henvendelser til og fra en eventuel advokat må ikke finde sted.

Det skal endelig bemærkes, at denne regel alene har til formål at beskytte barnet eller den unge, og at der kun kan foretages brev- og telefonkontrol, hvis det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling.

Spm. nr. S 312

Til *socialministeren* (12/1 93) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, om det er tilladt at videooptage i de situationer, der er omtalt i artiklen om Nebs Møllegaard i Ekstra Bladet den 11. januar 1993 side 6 og 7, henholdsvis med og uden samtykke fra de involverede, i relation til både tvangsfjernelsesloven, retsplejeloven og grundloven?«